

Török Gábor eleméz: A paraván marad

2014 szeptember 06. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

• [0](#)

értékelve

Még nincs

Mérték

A politikai értelmezés egyik legzavaróbb sajátossága, hogy az elemző gyakran azt érezheti: a lényeg láthatatlan, s mint ilyen, elemezhetetlen.

Kétségtelen, a politikai kommunikáció nagy szárnyai sok mindent eltakarnak, a politikusoknak értelemszerűen nem érdekük, hogy mindenről beszéljenek, a megfigyelő pedig sajnos az igazán fontos jelenségeknek és szereplőknek csak egy részét láthatja, követheti.

(Forrás:

Magyar Narancs)

Magam először 2006-ban éreztem azt, hogy teljesen értelmetlen - sőt, talán káros is – a politikai színpadon zajló eseményeket elemezni addig, amíg a lényeges kérdésekre nincs válasz. Az öszi beszéd nyilvánosságra kerülése, majd a tévészékház ostrománál történtek után meggyőződésem volt, hogy igazán nincs mit mondani addig, amíg nem derül ki pontosan, miért úgy történt minden, ahogy.

Ha nem is ilyen mértékben, de most is alapvetően hasonló a helyzet: látunk valamit, tapasztalunk jelenségeket, de nincs pontos információink az események okáról, s legfeljebb találgatásaink lehetnek a következményeiről. Egyre gyarapodó sajtóhírek szólnak ugyan a kormányfő és a korábban onnipotensnek gondolt gazdasági holdudvar harcáról, magukat megnevezni nem kívánó kormánypárti politikusok árulnak el itt-ott részleteket e sajátos küzdelem eredetéről, tétjéről és lehetséges hatásairól, de a dolog sajátossága okán a források nem csupán korlátozottak, de megkérdőjelezhetők is.

Pedig nagyon nem mindegy, hogy valóban van-e harc, hogy miről szól, mire terjed ki és meddig mehet el. Természetesen jelekből sok mindenre lehet következtetni: személyi és gazdasági döntésekből, a gazdasági holdudvar által tulajdonolt média meglepő cikkeiből, egyes kormánypárti politikusokkal kapcsolatos szokatlan hírekből, de ez azért nem több, mint kremlinológia. Holott a következő időszak politikai széljárását, a kormány helyzetét és az ellenzék lehetőségeit is alapvetően meghatározhatja ez a kérdés. Ha az önkormányzati választás után valóban eskalálódik ez a sajátos belső hatalmi harc, annak minden bizonnyal lesznek politikai-politikusi

áldozatai és lesz politikai kára is, amit értelemszer?en a háborúban álló feleknek kell megfizetniük.

Mindezzel feltehet?en a szerepl?k is tisztában vannak, megfontolásaikról, dilemmáikról azonban még annyit sem tudhatunk, mint amennyit legalább - a cselekedeteik alapján - a szándékaikról sejthetünk. Nem vitás, ha a kormányf? valóban tovább szeretné növelni a mozgásterét, akkor erre leginkább most van lehet?sége. A parlamenti ellenzéke továbbra is mély válságban van, amelynek szimbolikus tünete mindaz, ami a f?polgármester-jelölt kiválasztása körül és a jelölt kampányában eddig történt. Az önkormányzati választás után ráadásul évekre választási csend következik, az id?közi voksolásokat leszámítva, 2018 tavaszáig a Fidesznek nem kell megmérettetnie magát. Politikai t?két tehát leginkább most, a ciklus elején lehet áldozni, ahogy tette ezt a második Orbán-kormány az el?z? ciklus elején: csak akkor nem a hatalmi mozgástér b?vítésére, hanem az intézményi-személyi változásokra „költött” a kormány.

Ugyanakkor a politikában nem könny? úgy számolni, mint a gazdaságban: a veszteségek elkönyvelése és különösen megállítása, a szavazatok elvesztése és visszaszerzése a gyakorlatban nem olyan egyszer?, mint az általában a gazdasági piacon látszik. Éppen ezért is gondolom azt, hogy – bármit is „tudnak” err?l most a jól értesült szerepl?k – a kocka még egyáltalán nincs elvetve.

Török Gábor - *(Heti Válasz, 2014. szeptember 4.)*

www.torokgaborelemez.blog.hu - a *Flag Polgári Magazin* partnere

Tisztelt olvasók! Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkkukkal" a **Flag Polgári Magazin** facebook oldalát, a következ? címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>
- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu]]>

Ajánló